

1 - וכידוע המענה⁹⁹ לאלו שטענו על הנוהגים להתענות, שעושים זאת מצד ישות כו': אם ענין התענית
 2 הוא מצד נפש הבהמית, למה ישנם רק מעט שמתענים, ולא רבים? ...!
 3 ונקודת הענין - שבעניני העבודה של נפש האלקית כשלעצמה לא נוגע כל-כך הזהירות מענין הישות
 4 כו', אלא יכול להיות מעמד ומצב ש"מצה וחמץ עמו בבית"; אבל בענינים שבהם יש תענוג גשמי, כמו
 5 באכילה, אזי צריך להביט ב"מראה" ("קוקן אין שפיגל") ולבחון מיהו האוכל: האדם - נפש האלקית,
 6 או השור¹⁰⁰ - נפש הבהמית! ...
 7 ואם אינו יכול לפעול על עצמו שאכילתו תהיה כדבעי - לא יאכל עד שישבור את הגאווה והישות
 8 כו'. ועל-דרך-זה בנוגע לכל הענינים הגשמיים, כמו לבושים יפים וכיוצא-בזה, שצריך תחילה לשבור את
 9 הגאווה והישות כו'.
 10 וכהפתגם המובא בספרי חסידות פולין¹⁰¹ על הפסוק¹⁰² "אוכל בכסף תשבירני ואכלתי", שכאשר
 11 האדם נמצא במעמד ומצב שענין האכילה ("אוכל") אצלו הוא מתוך תאוה ("בכסף", מלשון "נכסוף
 12 נכספתה"¹⁰³), אזי צריך תחילה לשבור את עצמו ("תשבירני"), ורק לאחר-יזה יאכל ("ואכלתי")¹⁰⁴.
 13 ויקויים בו "יאכלו ענוים וישבעו"¹⁰⁵, כיון שלא תהיה מזה יניקה כו', ועל-דרך אכילת הצדיקים,
 14 "צדיק אוכל לשובע נפשו"¹⁰⁶, וכן אכילת שבת, שאין בה פרש ("ולא פרש שבתכם"¹⁰⁷), ואינה מגשמת
 15 כו', ועד ש"ויתן לך האלקים גו' רוב דגן ותירוש"¹⁰⁸, לא רק ברוחניות, "מקרא .. משנה .. תלמוד ..
 16 אגדה"¹⁰⁹, אלא גם בגשמיות.

* * *

17 יח. בנוגע למה שנתבאר¹¹⁰ בפירוש רש"י בפרשת נשא¹¹¹ בנוגע לרמזים שבקרבנות הנשיאים:
 18 בין השאלות, שאלו גם בנוגע לפירוש רש"י על הרמז ב"אילים עתודים כבשים"¹¹², "ג' מינים, כנגד
 19 כהנים ולוים וישראלים וכנגד תורה נביאים וכתובים" - למה הוצרך רש"י להביא שני רמזים, ואינו
 20 מסתפק באחד מהם?

21 וכיון שזהו ענין שיש בו אריכות דברים, ידובר על זה ברבים.

22 וכמו כן יש להתעכב על עוד כמה דיוקים:

23 (א) על הפסוק¹¹³ "פר אחד", מפרש רש"י: "כנגד אברהם שנאמר בו¹¹⁴ ויקח בן בקר". ולכאורה: היה
 24 רש"י צריך להעתיק רק תיבת "פר", ולא להעתיק גם תיבת "אחד" (כשם שלא העתיק תיבת "אחד"
 25 בפירושו על "שעיר עזים"¹¹⁵), בה בשעה שמפרש רק תיבת "פר"?

26 [ואין לומר שמתיבת "פר) אחד" מוכח שהכוונה לאברהם, כיון שגם אצלו מדובר אודות פר אחד -
 27 שהרי בהמשך הכתוב נאמר "כבש אחד", ומפרש רש"י, "כנגד יעקב, והכשבים¹¹⁶ הפריד יעקב", והרי
 28 המדובר אודות כבשים רבים].

(106) משלי יג, כה.

(107) זח"ב פח, ב.

(108) תולדות כז, כה.

(109) ב"ר פס"ו, ג.

(110) שיחת ש"פ נשא בסופה (תורת מנחם - התוועדיות

חמ"ז ע' 79 ואילך).

(111) ז, יט.

(112) שם, כג.

(113) שם, כא.

(114) וירא יח, ז.

(115) נשא שם, כב.

(116) ויצא ל, מ.

(99) כ"ק אדמו"ר שליט"א הקדים ששתי תשובות בדבר, אבל

לא הזכיר תשובה נוספת (המו"ז).

(100) ראה לקו"ש חל"ג ע' 161. וש"נ.

(101) ראה אור"ת להה"מ ס"פ דברים. וש"נ. וראה גם תורת

מנחם - התוועדיות חכ"ז ריש ע' 118.

(102) דברים ב, כח.

(103) ויצא לא, ל.

(104) ברשימה נוספת: שהרי התכלית היא שתהי' העבודה

לברר ולזכך את הגוף, ולא לשברו כו', כתורת הבעש"ט על

הפסוק "עזוב תעזוב עמו" (משפטים כג, ה). וראה תורת מנחם -

התוועדיות חמ"ז ע' 228. וש"נ.

(105) תהלים כב, כז.